Prima instanţă: Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) (judecător Ciocîrtă-Rusu Olesea)
Dosarul nr. 2a-2064/24
2-23163910-02-2a-21052024

DECIZIE

03 octombrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componenţă:
Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Cașcaval Andrei
Cojocaru Olga

examinând, în lipsa părților, cererea de apel declarată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele SA „Moldtelecom”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA„Moldtelecom” împotriva lui Cobzari Ion cu privire la încasarea datoriei,

împotriva hotărîrii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 27 martie 2024, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului.

La data de 16 noiembrie 2023 SA „Moldtelecom”, prin intermediul avocatului, Eugeniu Bujoreanu, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cobzari Ion cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că la data de 27 octombrie 2021 a încheiat cu pîrîtul Cobzari Ion un contract de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr.***** unde SA „Moldtelecom” s-a obligat să presteze serviciile solicitate de către Cobzari Ion, iar Cobzari Ion s-a obligat să achite pentru serviciul prestat conform facturii.

Susține reclamanta, că potrivit Anexei nr.2 din data de 27.10.2021 la contractul nr.***** abonatul a obținut la un preț promoțional 1 terminale, cu condiția achitării a abonamentului lunar în mărime de 0,00 lei pentru perioada minimă obligatorie contractuală timp de 24 luni.

Conform Actului de verificare pentru servicii de transport date a fost înregistrată o datorie de 586,00 lei pentru servicii telefonice.

Mai declară, că conform listei facturilor, pârâtului i-au fost prestate servicii de comunicații electronice în sumă de 0,00 lei în fiecare lună.

Mai enunță, că potrivit pct.5.1 anexa nr.2, pentru rezilierea anticipată a contractului, abonatul s-a obligat să achite furnizorului diferența dintre prețul integral și prețul promoțional/suma achitată pentru terminalul achiziționat în mărime de 2553,00 lei.

Potrivit calculului diferenței dintre prețul promoțional pentru terminalele achiziționate eliberat de către SA„ Moldtelecom”, suma prejudiciului este de 600 lei. Astfel pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 3739,00 lei.

Solicită reclamanta SA„Moldtelecom”, admiterea cererii cu valoare redusă, încasarea de la Cobzari Ion suma datoriei 3739,00 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 200 lei și 270 lei suma achitată ca taxă de stat la înaintarea cererii de chemare în judecată.

Poziţia instanţei de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 27 martie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva lui Cobzari Ion cu privire la încasarea datoriei, s-a admis parțial.

S-a încasat de la Cobzari Ion, în beneficiul SA„Moldtelecom” datoria, conform contractului nr. 98515644 din 27.10.2021 cu anexe, în sumă totală de 3139 (trei mii una sută treizeci și nouă) lei, taxa de stat proporțional părții admise în acțiune, în sumă de 270,00 (două sute șaptezeci) lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 50 (cincizeci) lei, iar în total suma de 3659 (trei mii șase sute cincizeci și nouă) lei.

Pretenția cu privire la încasarea plății cu titlu de prejudiciu s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 17 aprilie 2024, prin intermediul oficiului poștal, SA „Moldtelecom” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 27 martie 2024, solicitând admiterea apelului și modificarea parțială a hotărârii contestate și încasarea de la Cobzari Ion în beneficiul SA „Moldtelecom” a plății cu titlu de prejudiciu în mărime de 600 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele părţilor.

În motivarea apelului reprezentantul apelantei a indicat, că instanţa a respins cererea privind încasarea plăţii cu titlu de prejudiciu, invocând prevederile Legii nr. 256 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorul. Susține partea apelantă, că această lege era însă abrogată la data semnării contractului de prestări servicii, iar instanţa nu a luat în considerare că, în cazul rezoluţiunii anticipate a contractului, urma a fi încasată plata cu titlu de prejudiciu în valoare de 600 lei.

În acest context a menționat, că având în vedere că intimatul nu a achitat în termen şi integral ratele pentru echipament, contractul semnat pentru o perioadă nedeterminată, a fost rezoluţionat anticipat. Iar conform rubricii Specificații din Anexa nr. 1 din 27.10.2021 a contractului de prestări servicii, în cazul rezoluţiunii anticipate a contractului, se prevede achitarea unei taxe cu titlu de prejudiciu în valoare de 600 lei. Astfel, pentru rezoluţiunea anticipată a contractului, intimatul s-a obligat să achite penalitatea în mărime de 600 lei.

Se mai menționează în cererea de apel, că instanţa a concluzionat asupra caracterului abuziv al clauzelor contractuale fără a constata şi determina aceste condiţii cumulative obligatorii, fapt ce contravine art. 386 alin. (1) lit. a) şi b) CPC şi astfel circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin şi circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente.

Consideră reprezentantul părții, că instanta de fond urma să stabilească atent dacă o clauză contractuală a fost negociată și să nu prezume în mod automat că ea nu este negociată și să constate caracterul abuziv al acesteia.

La fel, apelantul consideră că instanța de fond urma sa constate în mod obiectiv daca instituirea anumitor clauze contractuale au dezavantajat în mod considerabil consumatorul, lucru care nu a fost efectuat.

Tot în acest sens indică apelantul, că instanța de fond urma să constate dacă între părți a existat și un „dezechilibru semnificativ". Un exemplu în acest sens, ar fi analiza caracterului clauzei penale privind instituirea unei penalități pentru rezilierea anticipată a contractului care se calculează într-o sumă fixă.

Consideră, că prima instanță nu a elucidat pe deplin circumstanțele, precum ca dezechilibrul care se pretinde că ar fi fost creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei-credinte.

Susține în acest context, că prima instanță nicidecum nu a demonstrat că dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, iar o alta condiție pe care trebuia sa o demonstreze instanța de judecata este de a vedea dacă furnizorul la încheierea contractului a acționat sau nu cu buna-credință, precum și faptul daca clauza a fost propusă de către furnizor, lucru ce nu a fost stabilit.

Respectarea termenului de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă a fost pronunțată la 27 martie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 17 aprilie 2024, Colegiul civil constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Aprecierea instanţei de apel.

Studiind materialele cauzei, motivele expuse de apelant în cererea de apel, în coroborare cu starea de fapt constatată și legislația pertinentă aplicabilă, Colegiul consideră, că cererea de apel urmează a fi respinsă şi menținută hotărârea instanței de fond, din următoarele considerente ce succed.

În conformitate cu prevederile art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Potrivit prevederilor art.276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe

înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Totodată, potrivit prevederilor art.276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţeijudecătoreştişi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Conform art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

În accepțiunea art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

În corespundere cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În baza art. 121 din Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În acord cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Iar norma consacrată la art. 239 din Codul de procedură civilă reglementează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Norma cuprinsă la art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabileşte că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin.(1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul reliefează că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, stabileşte că o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu art. 774 Codul Civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură şi simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Potrivit art. 776 Codul Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Iar potrivit art.858 alin. (1), (2) Codul Civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art.970 alin.(1) și (2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă

să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 27.10.2021 între reclamantul SA „Moldtelecom", în calitate de furnizor şi Cobzari Ion, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice nr.***** prin care SA „Moldtelecom" s-a obligat să presteze serviciile solicitate de către Cobzari Ion, iar Cobzari Ion s-a obligat să achite pentru serviciul prestat conform facturii.

Potrivit pct.3 al contractului acesta reglementează modul și condițiile de furnizare a serviciilor publice de comunicații electronice în limita stabilită și în interiorul ariei de acoperire a rețelei furnizorului (f.d.14).

Pct. 9.2. al contractului, stipulează că, contractul care prevede o perioadă minimă contractuală, poate fi reziliat din inițiativa abonatului până la expirare.

Pct.9.5 stipulează, că furnizorul are dreptul să rezoluționeze contractul, notificînd abonatul prin metodele stabilite la pct.5.19 din contract.

Conform pct.9.6, în cazul în care abonatul a procurat, de la furnizor, un terminal la preţ promoțional şi a beneficiat de anumite reduceri/bonus în servicii/bunuri şi solicită rezilierea contractului, schimbul de tehnologie, inclusiv migrarea la prepay, sau portarea numărului către un alt operator înainte de expirarea perioadei minime contractuale din motive care nu ţin de nerespectarea condiţiilor contractului de către furnizor sau contractul se reziliază din vina abonatului până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul va achita furnizorului: a) diferența dintre preţul integral şi preţul promotional pentru terminalul achiziționat, precum şi diferenţa dintre preţul integral şi suma achitată în cazul achitării în rate a terminalului, în dependenţă de perioada utilizării acestuia; b) plata cu titlu de prejudiciu pentru bonusul în servicii/bunuri/reduceri acordate, indicate în anexe la contract. Perioada minimă contractuală va fi calculată din data procurării terminalului la preţ promotional şi/sau acordării reducerii/bonusului în servicii. Dacă abonatul a beneficiat de o alocaţie/reducere suplimentară în bunuri sau servicii/reduceri la plata de abonament şi solicită rezilierea contractului înainte de expirarea perioadei minime contractuale, abonatul va restitui furnizorului contravaloarea acestor bunuri sau servicii/reduceri.

Prin anexa nr.1 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicație electronice mobilă se constată că abonatul Cobzari Ion a recepționat un echipament terminal de model OPPO A 53 4/128 GB în valoare de 3498,00 lei, la un preț promoțional în valoare de 3240,00 lei, cu condiția achitării a abonamentului lunar în mărime de 135,00 lei pentru perioada minimă obligatorie contractuală timp de 24 luni.

Totodată, la rubrica „specificații" se prevede, că rezoluțiunea anticipată a contractului (inclusiv migrarea spre Prepay, port out, schimbul de abonament pe durata minimă contractuală către unul cu o valoare mai mică) implică achitarea unei taxei cu titlu de prejudiciu în valoarea de 600 lei (f.d.16).

Potrivit facturii din 01.04.2022 a fost înregistrată o datorie de 586 lei pentru servicii telefonice și/sau internet mobil (f.d.10), sumă care urmează a fi încasată din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului.

Potrivit calculului anexat la materialele dosarului diferența dintre prețul de achiziție și prețul promoțional al terminalului este de 2295 lei (f.d.4) sumă care urmează a fi înacasată din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului.

Potrivit fișei personale, abonatul Cobzari Ion înregistrează datorii față de furnizorul SA „Moldtelecom" în sumă de 3739 lei, compusă din rata rămasă pentru terminal în sumă de

2295,00 lei, având în vedere faptul că nu a fost respectată perioada minimă contractuală de 24 luni, subvenția pentru terminal în sumă de 258,00 lei, plata cu titlu de prejudiciu(bonus) în sumă de 600,00 lei și diferența preț terminal de 586,00 lei (f.d.4).

Astfel, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa abonatului Cobzari Ion la data de 12.09.2023 a fost expediată cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, furnizorul comunicându-i abonatului despre achitarea datoriei de 4209,00 lei în termen de 15 zile calendaristice din momentul recepționării reclamației (f.d.23), reclamația fiind returnată, pe avizul de recepție cu inscripția ,,nereclamat"(f.d.24).

La data de 16 noiembrie 2023 SA,, Moldtelecom" a depus prezenta acțiune împotriva lui Cobzari Ion, solicitând încasarea datoriei rezultate din contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr.98515644 din 27 octombrie 2021 în mărime de 3739,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, încasînd de la Cobzari Ion în beneficiul SA ,,Moldtelecom" datoria, conform contractului nr. 98515644 din 27.10.2021 cu anexe, în sumă totală de 3139 (trei mii una sută treizeci și nouă) lei, taxa de stat proporțional părții admise în acțiune, în sumă de 270,00 (două sute șaptezeci) lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 200 (două sute) lei și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 50 (cincizeci) lei, iar în total suma de 3659 (trei mii șase sute cincizeci și nouă) lei. S-a respins pretenția cu privire la încasarea plății cu titlu de prejudiciu, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul notează că, dezacordul apelantului cu hotărârea atacată se reduce la respingerea pretenției cu privire la încasarea prejudiciului în mărime de 600 lei.

Urmare a acestui fapt și ghidându-se de principiul disponibilității părților și examinării pricinii în apel în limitele pretențiilor din cererea de apel, situație reglementată potrivit dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul va supune verificării hotărârea instanței de fond doar în partea atacată, în rest prezumându-se că aceasta este una corectă și legală, fiind acceptată de părțile în litigiu.

La capitolul respectiv actele pricinii denotă corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță, privind respingerea pretenții cu privire la încasarea plății cu titlu de prejudiciu, din următoarele considerente.

Potrivit art. 3 alin. (1) și (2) Cod civil are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

Conform art. 328 din Codul civil nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate. Acţiunea privind constatarea nulităţii absolute este imprescriptibilă.

În baza art. 1069 Cod civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca

parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a). clauzele au fost propuse de către profesionist; b). clauzele nu au fost negociate individual; c). clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.

În conformitate cu prevederile art. 1070 alin. (1) și alin. (3) Cod civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. În sensul alin. (1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.

Potrivit art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate și comunicate întrun limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin. (1), într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Conform art. 1107 alin. (1) din Codul civil, neclarităţile din condiţiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

În baza art. 1077 alin. (1) pct. 3) din Codul civil (1), sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Art. 1079 din Codul civil stipulează că, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin. (1) pct. 1)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Instanța de apel reține că, potrivit pct. 9.6. al contractului nr. 98515644 din 27 octombrie 2021, în cazul în care abonatul a procurat, de la furnizor, un terminal la preţ promotional şi a beneficiat de anumite reduceri/bonus în servicii/bunuri şi solicită rezilierea contractului, schimbul de tehnologie, inclusiv migrarea la prepay, sau portarea numărului către un alt operator înainte de expirarea perioadei minime contractuale din motive care nu ţin de nerespectarea condiţiilor contractului de către furnizor sau contractul se reziliază din vina abonatului până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul va achita furnizorului: b) plata cu titlu de prejudiciu pentru bonusul în servicii/bunuri/reduceri acordate, indicate în anexe la contract. Perioada minimă contractuală va fi calculată din data procurării terminalului la preţ promotional şi/sau acordării reducerii/bonusului în servicii. Dacă abonatul a beneficiat de o alocaţie/reducere

suplimentară în bunuri sau servicii/reduceri la plata de abonament şi solicită rezilierea contractului înainte de expirarea perioadei minime contractuale, abonatul va restitui furnizorului contravaloarea acestor bunuri sau servicii/reduceri.

Totodată, potrivit Anexei nr.1 din 27.10.2021 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. ***** la rubrica Specificații, a fost stipulat că Rezoluțiunea anticipată a contractului implică achitarea unei taxe cu titlu de prejudiciu în valoare de 600 lei (f.d.16).

Colegiul civil conchide că în speță instanța de fond just a constatat că, clauzele expuse în Anexa nr. 1 la contract, prin care abonatului i s-a impus plata a prejudiciului pentru bonusul în serviciu (pct. 9.6), constituie clauze abuzive, ce contravin drepturilor și intereselor consumătorului, impunerea acestora reprezentând o practica vicioasă a comercianților.

Instanța de apel reține că, clauza contractuală stabilită în Anexa nr.1 din 27.10.2021 la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. ***** la rubrica Specificații, este una lovită de nulitate absolută, fiind abuzivă, iar cerința cu privire la încasarea sumei de 600 lei cu titlu de prejudiciu, este nefondată și ilicită în raport cu abonatul, de vreme, ce în Contract, părțile nu au stabilit din ce anume este compus acest prejudiciu, nu au determinat modul de calcul a acestui prejudiciu.

Prin urmare, Colegiul civil consideră că, instanța de fond corect a concluzionat că, contractul de prestare a serviciilor electronice corespunde criteriului de contract de adeziune definit de Lege și, prin urmare, impunerea de către reclamantă a prejudiciilor invocate, nu corespunde exigențelor unei justificări corespunzătoare în vederea atribuirii acestora a caracterului non-abuziv. Or, în acord cu prevederile art. 3 al Legii nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (în vigoare la momentul semnării contractului de prestare a serviciului între părți), - clauză abuzivă – clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului, contrar cerinţelor de bună-credinţă, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract.

Instanța de apel nu poate reține afirmațiile apelantului expuse în cererea de apel pe marginea temeiniciei pretenției înaintate, or, conform prevederilor art.1107 Cod civil, neclarităţile din condiţiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părţii care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

De asemenea, Colegiul civil ține să reitereze și faptul că toate contractele furnizorului SA „Moldtelecom”, sunt preformulate, iar la momentul încheierii contractului, consumatorul nu poate negocia individual fiecare clauză contractuală, acesta fiind constrâns să accepte toate condițiile incluse în formularele tipizate ale contractului prezentate de furnizor.

Analizând hotărârea contestată cu apel, prin raportare la cererea de chemare în judecată, la motivele de apel, la apărările formulate de părți în faţa instanţei de fond și reluate în faţa instanţei de apel, se observă că hotărârea contestată îndeplinește exigența de a fi motivată. Colegiul civil constată că, argumentele invocate în cererea de apel, în esenţa lor, sunt similare argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prezentată, care au fost deja supuse examinării şi aprecierii juste de către instanţa de fond, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, iar actele normative vizate au fost interpretate şi aplicate elocvent de instanţa de fond prin prisma circumstanţelor importante ale pricinii.

Instanţa de apel notează că, apelantul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării netemeiniciei hotărârii instanţei de fond. În final, Colegiul subliniază că, contrar prevederilor art.art.118, 121 Cod de procedură civilă, apelanta, în fața instanței de fond, nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor din acțiune și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței.

În consecinţă, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţă.

Din considerentele descrise și având în vedere faptul, că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele speței deduse judecății, a stabilit corect starea de fapt și situația real existentă a litigiului, a identificat și aplicat corect normele materiale și procedurale, adoptând o hotărâre întemeiată și legală, iar cererea de apel este neîntemeiată, conținând formulări declarative și reducându-se, în mare parte, la critici formale în privința soluției instanței de fond, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul formulat și înaintat de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în numele și interesele reclamantei SA„Moldtelecom" și a menține hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 27 martie 2024, pronunțată în actuala pricină.

În conformitate cu prevederile art. art. 276^3, 276^4, 385 lit. a), art.390 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele SA „Moldtelecom",

Se menține hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 27 martie 2024, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA„Moldtelecom" împotriva lui Cobzari Ion cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este definitivă şi irevocabilă din data pronunțării.

Preşedintele completului, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Cașcaval Andrei

Cojocaru Olga